UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1542/2007

z dne 20. decembra 2007

o postopkih iztovarjanja in tehtanja za sled, skušo in šura

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjevanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike [1] in zlasti člena 23 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 23(5) Uredbe (ES) št. 2371/2002 določa, da se lahko sprejmejo podrobna pravila za vzpostavitev upravne in tehnične strukture, potrebne za uspešno nadziranje in izvrševanje, kot določa člen 23(3) Uredbe.

(2) Primerno je, da se za zagotovitev pravične konkurence uvedejo usklajeni postopki iztovarjanja in tehtanja za sled, skušo in šura.

(3) Postopki za iztovarjanje in tehtanje so bili razviti med letoma 2002 in 2005 v tesnem sodelovanju Skupnosti, Norveške in Ferskih otokov in so med razvojno fazo postali del zakonodaje Skupnosti kot prehodni tehnični in nadzorni ukrepi v Uredbi Sveta (ES) št. 41/2007 z dne 21. decembra 2006 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2007 in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v vodah Skupnosti, in za plovila Skupnosti v vodah, kjer so potrebne omejitve ulova [2].

(4) Za zagotovitev primernega nadzora in inšpekcije iztovarjanja sleda, skuše in šura plovil Skupnosti se iztovarjanje dovoli le v določenih pristaniščih v Skupnosti ali tretjih državah, ki uporabljajo sistem, ki je podoben sistemu Skupnosti za iztovarjanje in tehtanje navedenih vrst.

(5) Za izboljšanje natančnosti podatkov, vpisanih v ladijski dnevnik, je potrebno predvideti nekatere izjeme k Uredbi Komisije (EGS) št. 2807/83 z dne 22. septembra 1983 o podrobnih pravilih za evidentiranje podatkov o ulovu rib držav članic [3]. Zaradi jasnosti je primerno navesti, da se nekatere zahteve te uredbe uporabljajo poleg zahtev, ki jih določa Uredba Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike [4].

(6) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za ribištvo in ribogojstvo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za iztovarjanja ribiških plovil Skupnosti in tretjih držav v Skupnosti ali iztovarjanja ribiških plovil Skupnosti v tretjih državah za količine, ki po posameznem iztovarjanju presegajo 10 ton sleda (*Clupea harengus*), skuše (*Scomber scombrus*) in šura (*Trachurus* spp.) ali njihove kombinacije, ulovljene

(a) v conah ICES [5] I, II, IIIa, IV, Vb, VI in VII za slede;

(b) v conah ICES IIa, IIIa, IV, VI in VII za skuše in šura.

[1] UL L 358, 31.12.2002, str. 59. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 865/2007 (UL L 192, 24.7.2007, str. 1).

[2] UL L 15, 20.1.2007, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 898/2007 (UL L 196, 28.7.2007, str. 22).

[3] UL L 276, 10.10.1983, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1804/2005 (UL L 290, 4.11.2005, str. 10).

[4] UL L 261, 20.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1967/2006 (UL L 409, 30.12.2006, str. 11).

[5] Mednarodni svet za raziskovanje morja, kakor je določen v Uredbi Sveta (EGS) št. 3880/91 z dne 17. decembra 1991 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki ribarijo v severovzhodnem Atlantiku (UL L 365, 31.12.1991, str. 1, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 448/2005 (UL L 74, 19.3.2005, str. 5)).

Člen 2

Določena pristanišča

1. Iztovarjanja sleda, skuše ali šura je prepovedano v pristaniščih, ki jih niso določile države članice ali tretje države, ki so s Skupnostjo sklenile sporazume v zvezi z iztovarjanjem teh rib.

2. Vsaka država članica pošlje Komisiji seznam določenih pristanišč, v katerih se lahko iztovarjajo sled, skuša ali šur. Poleg tega sporoči Komisiji postopke inšpekcije in nadzora v navedenih pristaniščih, vključno s pogoji za evidentiranje in sporočanje količine katere koli od teh vrst pri vsakem iztovarjanju.

3. Vsaka zadevna država članica pošlje Komisiji vse spremembe seznamov pristanišč in postopkov inšpekcije in nadzora iz odstavka 2 najmanj 15 dni, preden začnejo veljati.

4. Komisija vsem zadevnim državam članicam pošlje podatke iz odstavkov 2 in 3 ter seznam pristanišč, ki ga sestavijo tretje države.

5. Komisija in zadevna država članica na svoji spletni strani objavita seznam določenih pristanišč in spremembe seznama.

POGLAVJE II

IZTOVARJANJA V SKUPNOSTI

Člen 3

Prihod v pristanišče

1. Poveljnik ribiškega plovila ali njegov zastopnik obvesti pristojne organe države članice, v kateri bo opravljeno iztovarjanje, najmanj štiri ure pred prihodom v pristanišče zadevnega iztovarjanja, o:

(a) pristanišču, v katero namerava vpluti, imenu plovila in njegovi registrski številki;

(b) predvidenem času prihoda v navedeno pristanišče;

(c) količini v kilogramih žive teže za vsako vrsto, obdržano na krovu;

(d) coni, kjer je bil ulov izveden, kot določa člen 10(d).

2. Država članica lahko določi krajši rok za obvestitev, kot je določen v odstavku 1. V takem primeru država članica obvesti Komisijo 15 dni, preden začne rok veljati. Komisija in zadevne države članice objavijo to informacijo na svojih spletnih straneh.

Člen 4

Raztovarjanje

Pristojni organi zadevne države članice ne dovolijo, da se raztovarjanje začne, preden je odobreno. Če se raztovarjanje prekine, je za ponoven začetek raztovarjanja potrebna nova odobritev.

Člen 5

Ladijski dnevnik

1. Z odstopanjem od določb iz točke 4.2 Priloge IV k Uredbi (EGS) št. 2807/83 poveljnik ribiškega plovila takoj po prihodu v pristanišče predloži ustrezno stran ali strani ladijskega dnevnika pristojnim organom pristanišča iztovarjanja.

2. Količine iz člena 3(1)(c), obdržane na krovu in javljene pred iztovarjanjem, morajo biti enake količinam, ki so zabeležene v izpolnjenem ladijskem dnevniku.

3. Z odstopanjem od določb iz člena 5(2) Uredbe (EGS) št. 2807/83 je dovoljena meja odstopanja v ocenjeni količini rib v kilogramih, obdržani na krovu plovila, 10 % in je zabeležena v ladijskem dnevniku.

Člen 6

Tehtanje svežih rib

1. Vsi kupci, ki kupujejo sveže ribe, zagotovijo, da so vse prejete količine stehtane na sistemih, ki jih odobrijo pristojni organi. Tehtanje se izvede, preden se ribe razvrstijo, predelajo, uskladiščijo in odpeljejo iz pristanišča iztovarjanja ali ponovno prodajo. Teža, dobljena pri tehtanju, se vpiše v deklaracijo o iztovarjanju, potrdilo o prodaji in potrdilo o prevzemu.

2. Pri določanju teže kakršno koli odštevanje vode ne sme presegati 2 %.

Člen 7

Tehtanje svežih rib po prevozu

1. Z odstopanjem od člena 6(1) države članice lahko dovolijo, da se sveže ribe stehtajo po prevozu iz pristanišča iztovarjanja, pod pogojem, da ribe niso bile stehtane ob iztovarjanju in da so prepeljane v namembni kraj na ozemlju države članice, ki ni oddaljen več kot 100 km od pristanišča iztovarjanja.

2. Tehtanje svežih rib po prevozu, kot je določeno v odstavku 1, je dovoljeno le, če:

(a) je v vozilu, ki prevaža ribe, od kraja iztovarjanja do kraja tehtanja prisoten inšpektor ali

(b) pristojni organi v kraju iztovarjanja odobrijo prevoz rib.

3. Za odobritev iz odstavka 2(b) veljajo naslednji pogoji:

(a) neposredno pred odhodom vozila iz pristanišča iztovarjanja mora kupec ali njegov zastopnik pristojnim organom predložiti pisno deklaracijo, na kateri je navedena vrsta rib in ime plovila, s katerega bodo raztovorjene, identifikacijska številka vozila in podrobnosti o namembnem kraju, kjer bodo ribe stehtane; deklaracija mora vsebovati datum in čas ter predvideni čas prihoda vozila v namembni kraj;

(b) voznik mora hraniti kopijo deklaracije iz točke (a) ves čas prevoza rib in jo v namembnem kraju predati osebi, ki ribe prevzame.

Člen 8

Javno upravljana oprema za tehtanje svežih rib

Kadar je uporabljena javno upravljana oprema za tehtanje, mora stran, ki ribe stehta, kupcu izdati potrdilo o tehtanju, na katerem sta navedena datum in čas tehtanja ter identifikacijska številka vozila. Kopija potrdila o tehtanju se priloži potrdilu o prodaji ali deklaraciji o prevzemu.

Člen 9

Zasebno upravljana oprema za tehtanje svežih rib

1. Kadar je uporabljena zasebno upravljana oprema za tehtanje, se uporabljajo določbe tega člena.

2. Sistem za tehtanje morajo pristojni organi odobriti, umeriti in zapečatiti.

3. Stran, ki ribe stehta, za vsak sistem za tehtanje vodi vezan dnevnik z oštevilčenimi stranmi („dnevnik o tehtanju“), v katerem se navedejo:

(a) ime in registrska številka plovila, s katerega so bile ribe iztovorjene;

(b) identifikacijska številka vozil, če so bile ribe pred tehtanjem prepeljane iz pristanišča iztovarjanja, v skladu s členom 7. Vsako iztovarjanje se stehta in zabeleži ločeno;

(c) vrsta rib;

(d) teža vsakega iztovarjanja;

(e) datum in čas začetka in konca tehtanja.

4. Kadar se za tehtanje uporabi sistem s tekočim trakom, mora biti na vidno mesto pritrjen števec, ki beleži skupno težo. Teža, ki jo pokaže števec na začetku tehtanja, in skupna teža se zabeležita v dnevniku o tehtanju. Vsakršna uporaba sistema se zabeleži v dnevniku o tehtanju.

Člen 10

Označevanje zamrznjenih rib

Plovilom je dovoljeno le iztovarjanje zamrznjenih rib, ki so označene z jasno čitljivo oznako ali pečatom. Oznaka ali pečat, s katerim se označi vsak zaboj ali blok zamrznjenih rib, navaja naslednje:

(a) ime ali registracijsko številko plovila, ki je ujelo ribe;

(b) vrsto;

(c) datum proizvodnje;

(d) cono, kjer je bil ulov izveden; cona se nanaša na področje in razdelek ali podrazdelek, za katerega veljajo omejitve ulova v skladu s pravom Skupnosti.

Člen 11

Tehtanje zamrznjenih rib

1. Vsi kupci ali imetniki zamrznjenih rib zagotovijo, da se iztovorjene količine stehtajo, preden se ribe predelajo, uskladiščijo, prepeljejo iz pristanišča iztovarjanja ali ponovno prodajo. Teža zamrznjenih rib, iztovorjenih v zabojih, se za vsako vrsto določi z množenjem skupnega števila zabojev s povprečno neto težo zaboja, ki se izračuna po postopku, določenem v Prilogi.

2. Stran, ki ribe stehta, mora voditi evidenco iztovarjanja v kateri navede:

(a) ime in registrsko številko plovila, s katerega so bile ribe iztovorjene;

(b) vrsto iztovorjenih rib;

(c) velikost serije in vzorec palet za vsako vrsto v skladu z določbami iz točke 1 Priloge;

(d) težo vsake palete v vzorcu in povprečno težo palet;

(e) število zabojev na vsaki paleti v vzorcu;

(f) tara težo vsakega zaboja, če se razlikuje od tara teže, določene v točki 4 Priloge;

(g) povprečno težo prazne palete v skladu z določbami iz točke 3(b) Priloge;

(h) povprečno težo zaboja za vsako vrsto.

3. Teža, dobljena pri tehtanju, se vpiše v deklaracijo o iztovarjanju, potrdilo o prodaji in potrdilo o prevzemu.

Člen 12

Hranjenje dokumentov o tehtanju

Dnevnik o tehtanju in evidenca iz členov 9(3) in 11(2) in kopije pisnih deklaracij iz člena 7(3)(b) se hranijo šest let.

Člen 13

Potrdilo o prodaji in deklaracija o prevzemu

Predelovalec, prejemnik ali kupec vseh iztovorjenih rib mora poleg spoštovanja določb člena 9(5) Uredbe (EGS) št. 2847/93 pristojnim organom zadevne države članice na zahtevo oziroma najpozneje 48 ur po končanem tehtanju predložiti kopijo potrdila o prodaji ali deklaracije o prevzemu.

Člen 14

Dostop pristojnih organov

Pristojni organi imajo ves čas neomejen dostop do sistema tehtanja, dnevnikov o tehtanju, pisnih potrdil in vseh prostorov, kjer se ribe predeluje in skladišči.

Člen 15

Navzkrižno preverjanje

Pristojni organi izvajajo upravna navzkrižna preverjanja vseh iztovarjanj, in sicer med:

1. količino rib po vrstah, navedeno v predhodnem obvestilu o iztovarjanju iz člena 3(1)(c), in količino, zabeleženo v ladijskem dnevniku;

2. količino rib po vrstah, zabeleženo v ladijskem dnevniku, in količino, zabeleženo v deklaraciji o iztovarjanju;

3. količino rib po vrstah, zabeleženo v deklaraciji o iztovarjanju, in količino, zabeleženo v deklaraciji o prevzemu ali potrdilu o prodaji;

4. lovnim območjem, zabeleženim v ladijskem dnevniku, in podatki VMS za zadevno plovilo.

Člen 16

Temeljit inšpekcijski pregled

1. Pristojni organi države članice zagotovijo, da se temeljit inšpekcijski pregled opravi na vsaj 15 % iztovorjene količine rib in najmanj 10 % iztovarjanj. Ti inšpekcijski pregledi se izvedejo v skladu z odstavki 2, 3 in 4.

2. Tehtanje ulova plovila se spremlja po vrstah. Če se ulov iztovarja s črpanjem, se spremlja tehtanje celotnega iztovora s plovila. Če se iztovarja zamrznjene ribe, se prešteje vse zaboje in spremlja postopek iz Priloge za izračun povprečne neto teže zabojev.

3. Poleg podatkov iz člena 15 se navzkrižno preverijo naslednji podatki:

(a) količina rib po vrstah, zabeležena v dnevniku o tehtanju, in količina rib po vrstah, zabeležena v deklaraciji o prevzemu ali potrdilu o prodaji;

(b) pisna potrdila, ki jih pristojni organi prejmejo v skladu s členom 7(3)(a), in pisna potrdila, ki jih ima oseba, ki ribe prevzame, v skladu s členom 7(3)(b);

(c) identifikacijske številke vozil, vpisane v dnevnik o tehtanju, v skladu s členom 9(3)(b), in številke v pisnih potrdilih iz člena 7(3)(a).

4. Po koncu raztovarjanja se preveri, da na plovilu ni več nobene ribe.

Člen 17

Dokumentacija inšpekcijskih pregledov

Vsi inšpekcijski pregledi iz člena 16 so dokumentirani. Takšna dokumentacija se hrani šest let.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Začetek veljavnosti

Uredba začne veljati 1. januarja 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2007

Za Komisijo
Joe BORG
Član Komisije

PRILOGA

Postopek za izračun povprečne neto teže zabojev ali blokov zamrznjenih rib

1. Povprečna teža zaboja za vsako vrsto se določi z uporabo načrta vzorčenja iz spodnje tabele. Vzorec palet se izbere naključno.

Načrt vzorčenja

Velikost serije (število zabojev)	Velikost vzorca (število palet po 52 zabojev)
5 000 ali manj	3
5 001–10 000	4
10 001–15 000	5
15 001–20 000	6
20 001–30 000	7
30 001–50 000	8
Več kakor 50 000	9

2. Stehta se vsaka paleta zabojev v vzorcu. Skupna bruto teža vseh palet v vzorcu se deli s skupnim številom palet v vzorcu, s čimer se izračuna povprečna bruto teža palete za vsako vrsto.

3. Za izračun neto teže zaboja za vsako vrsto se od povprečne bruto teže palete iz točke 2 odštejeta:

   (a) povprečna tara teža zaboja, tj. teža ledu in kartonske, plastične embalaže ali embalaže iz drugih materialov, pomnožene s številom zabojev na paleti;

   (b) povprečna teža devetih praznih palet, uporabljenih pri iztovarjanju.

   Izračunana neto teža palete za vsako vrsto se nato deli s številom zabojev na paleti.

4. Tara teža za zaboj iz točke 3(a) mora znašati 1,5 kg. Država članica lahko uporabi drugačno tara težo za zaboj pod pogojem, da pošlje v odobritev Komisiji svoj postopek vzorčenja in vse spremembe postopka.